

Sygn. akt: I C 96/24 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2024 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sylwia Piasecka
Protokolant:	p.o. protokolanta sądowego Ilona Szczepańska

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2024 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy

z powództwa (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko J. D. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 96/24

UZASADNIENIE

Powód – (...) S.A. z siedzibą w K., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł pozew przeciwko pozwanej J. D. (1) o zapłatę kwoty 516,42 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 lipca 2023 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że strona pozwana w dniu 8 grudnia 2022 roku zawarła z powodem umowę dla punktu poboru położonego przy ulicy (...) dz. nr 309/2, 309/1, 47 – 270 U. o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej (...) S.A. Podkreślił, że zgodnie z warunkami określonymi w tejże umowie powód zobowiązał się do przyłączenia urządzeń elektroenergetycznych pozwanego i instalacji do jego sieci elektroenergetycznej, natomiast pozwany zobowiązał się do wniesienia tzw. Opłaty za przyłączenie do sieci. Roboty skalkulowano na kwotę 516,42 złotych.

Powód zaznaczył, że po odbiorze wykonanych prac wystawił za usługę fakturę VAT nr (...) z terminem płatności 29 lipiec 2023 rok na kwotę 516,42 złotych oraz, że wezwał pozwaną wezwaniem z dnia 28 sierpnia 2023 roku do dobrowolnej zapłaty z zagrożeniem skierowania roszczenia na drogę sądową w przypadku niezastosowania się do tego wezwania. Nie odniosło to jednak pożądanego rezultatu.

Powód jako datę wymagalności roszczenia wskazał dzień przypadający na ostatni dzień terminu płatności, w którym pozwany zobowiązany był do uregulowania należności z tytułu w/w opłaty na rzecz powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwana – J. D. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że nie otrzymała od powoda ani rachunku ani faktury, natomiast z przeprowadzonej telefonicznie rozmowy z pracownikiem powoda w dniu 31 października 2023 roku wynikało, że faktycznie firma nie wysłała pozwanej ani rachunku, ani faktury z informacją do wykonania płatności. Ponadto zaznaczyła, że jej zgłoszenie zostało zarejestrowane pod numerem (...) -10- (...) -01 i po rozmowie miała otrzymać fakturę do opłacenia, niestety nie otrzymała żadnego dokumentu. Dlatego też ponownie zadzwoniła na infolinię firmy (...) w dniu 11 grudnia 2023 roku i poinformowała, że nadal nie otrzymała żadnej korespondencji. Wówczas zgłoszenie pozwanej ponownie zostało zarejestrowane, ale już pod nowym numerem – (...) -12- (...). W związku z brakiem otrzymania faktury, pozwana po upływie dwóch tygodni, a mianowicie w dniu 27 grudnia 2023 roku, ponownie zadzwoniła na infolinię. Sprawa została zarejestrowana pod nowym numer – (...) -12- (...) -01.

Pozwana podkreśliła, że dopiero po otrzymaniu korespondencji z Sądu Rejonowego w Człuchowie w dniu 29 lutego 2024 roku, opłaciła fakturę albowiem w dokumentacji dostarczonej z Sądu znajdowała się faktura, którą mogła opłacić.

W odpowiedzi na pismo pozwanej – powód w piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2024 roku podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i jednocześnie wobec zapłaty przez pozwaną kwoty 516,42 złotych w dniu 5 marca 2024 roku cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia o kwotę 516,42 złotych wnosząc jednocześnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 516,42 złotych od dnia 30 lipca 2023 roku do dnia zapłaty, to jest do dnia 5 marca 2024 roku.

W uzasadnieniu podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko oraz wskazał, że kierowała wszelką korespondencję do pozwanego na adres wskazany bezpośrednio w umowie oraz wniosku o przyłączenie. Podkreślił, że pozwanemu zostało doręczone przedsądowe wezwanie do zapłaty, które spotkało się z bierną postawą po jego stronie. Wezwanie to doręczono w dniu 4 września 2023 roku. Powód zaznaczył, że nie ma możliwości załączenia takiego potwierdzenia dla dokumentu finansowego, albowiem faktury VAT wysyłane są listami zwykłymi, niemniej procedura wysyłki dokumentów w przypadku niniejszej sprawy przebiegała standardowo i brak jest podstaw dla stwierdzenia niedoręczenia faktury pozwanemu. Ponadto wskazał, że pozwany nie tylko miał możliwość uregulowania należności już po doręczeniu mu dokumentu finansowego, a następnie wezwania do zapłaty, ale również w momencie otrzymania pozwu w (...), który to pozew wraz z nakazem zapłaty odebrał 26 października 2023 roku. Mimo to wpłata pozwanego nastąpiła dopiero w marcu 2024 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 listopada 2022 roku pozwana – J. D. (1) złożyła do powoda wnioski w trybie on – line o określenie warunków przyłączenia do sieci dystrybucyjnej niskiego napięcia dla odbiorcy energii elektrycznej (moc przyłączeniowa obiektu do 180 kW). Wniosek dotyczył przyłącza napowietrznego o mocy 15 kW do szafki zasilającej na słupie (...), na działce numer (...), położonej miejscowości U., przy ulicy (...).

W dniu 12 grudnia 2022 roku pozwana J. D. (1) zawarła z powodem (...) S.A. z siedzibą w K. umowę nr (...) o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej obiektu w postaci domu jednorodzinnego (zasilanie docelowe wykorzystywane w pierwszym etapie dla potrzeb placu budowy) zlokalizowanego w miejscowości (...) - (...) U., ul. (...), działka numer (...) z mocą przyłączeniową 15 kW, przy planowanym poborze energii elektrycznej w ilości 0,0 kWh rocznie, zaliczonym do V grupy przyłączeniowej.

Powód – (...) S.A. z siedzibą w K. zobowiązał się do realizacji przyłączenia obiektu w terminie do 8 czerwca 2024 roku z zachowaniem postanowień harmonogramu przyłączenia, stanowiącego załącznik do niniejszej umowy.

Opłata za przyłączenie ustalona została na kwotę 516,42 złotych w oparciu o Taryfę dla energii elektrycznej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej (...) S.A. aktualną na dzień przygotowania projektu umowy o przyłączenie oraz stawki podatku od towarów i usług aktualnych na dzień przygotowania projektu umowy.

Należność za przyłączenie należało uregulować na konto bankowe wskazane w fakturze w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury, którą powód zobowiązał się dostarczyć przyłączanemu podmiotowi nie później niż 7 dni przed terminem płatności oznaczonym na fakturze. W przypadku, gdyby termin nie został zachowany powód – (...) na wniosek przyłączanego podmiotu winien odstąpić od naliczania odsetek za opóźnienie w płatności.

dowód: umowa o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej z dnia 12 grudnia 2022 roku k. 9 – 9v, kalkulacja opłaty za przyłączenie k. 10, harmonogram realizacji przyłączenia obiektu k. 10v, oświadczenie k. 11, wniosek z dnia 21 listopada 2022 roku k. 13.

W czerwcu lub lipcu 2023 roku powód dokonał przyłącza i wówczas pozwana - J. D. (1) oczekiwała na fakturę.

W dniu 28 sierpnia 2023 roku powód – (...) S.A. sporządził ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 516,42 złotych w nieprzekraczalnym terminie do dnia 7 września 2023 roku. Do wezwania nie została załączona faktura.

bezsporne, nadto dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty k. 52.

W dniu 4 października 2023 roku powód złożył pozew przeciwko pozwanej do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o wydanie w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty.

W dniu 31 października 2023 roku pozwanej – J. D. (1) doręczono nakaz zapłaty z dnia 24 października 2023 roku. W korespondencji zawierającej nakaz zapłaty brak było faktury. W związku z tym pozwana w dniu 31 października 2023 roku zadzwoniła na infolinię powoda, gdzie pracownik potwierdził, że faktycznie faktura nie została wysłana do pozwanej i jest to wina powoda. Pracownik powoda zarejestrował zgłoszenie pozwanej pod numerem (...) -10- (...) -01 (przyznane).

Pozwana w dniu 9 listopada 2023 roku skutecznie złożyła sprzeciw co do całości nakazu zapłaty, co spowodowało utratę mocy przez nakaz zapłaty w całości i skutkowało umorzeniem postępowania.

W związku z brakiem faktury pozwana w dniu 11 grudnia 2023 roku ponownie zadzwoniła na infolinię powoda i zgłosiła, że nadal nie otrzymała żadnej korespondencji z rachunkiem lub fakturą. Pracownik zarejestrował zgłoszenie pozwanej pod numerem (...) -12- (...) (przyznane). Po tym zgłoszeniu pozwana nadal oczekiwała na fakturę od powoda zawierającą fakturę. W związku z brakiem jakiegokolwiek korespondencji od powoda, pozwana w dniu 27 grudnia 2023 roku kolejny raz zadzwoniła na infolinię powoda, a jej zgłoszenie zostało po raz kolejny zarejestrowane pod nowym numerem, a mianowicie (...) -12- (...) -1 (przyznane).

W dniu 29 lutego 2024 roku pozwana – J. D. (1) otrzymała korespondencję z Sądu Rejonowego w Człuchowie zawierającą pozew wraz z załącznikami, wśród której znajdowała się faktura. Wówczas pozwana w dniu 4 marca 2024 roku dokonała wpłaty na konto powoda kwoty 516,42 złotych.

dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty k. 52, dowód z innych wniosków dowodowych: potwierdzenie transakcji k. 40, dowód z innych wniosków dowodowych: wydruk postanowienia Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w – L. z dnia 15 listopada 2023 roku k. 19.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie strony powodowej nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy z powodem, jak również wysokości kwoty dochodzonej pozwem. Kwestią sporną była natomiast data doręczenia faktury i przyczyny uregulowania przez pozwana należności w terminie późniejszym niż określona przez powoda w fakturze.

Zgodnie z treścią art. 6 kc, to na stronie powodowej spoczywa obowiązek udowodnienia zarówno zasadności, jak i wysokości określonej wierzytelności, albowiem ciężar udowodnienia spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi

określone dla siebie skutki prawne, tym bardziej, że ciężar dowodu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów i spełnia przy tym dwie zasadnicze funkcje. Po pierwsze dynamizuje postępowanie dowodowe w systemie obowiązywania zasady sporności (kontrydiktoryjności) w procesie, po drugie określa wynik merytoryczny sporu (sprawy) w sytuacji krytycznej, gdy strona nie udowodni faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. K. Piasecki, Kodeks cywilny. Księga pierwsza. Część ogólna. Komentarz, Zakamycze, 2003 r.). Oznacza to zatem, że Sąd tylko wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. Ponadto, zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa, obowiązek wskazania dowodów potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża przede wszystkim strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 roku, III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29), ponieważ Sąd został wyposażony jedynie w uprawnienie a nie obowiązek dopuszczenia dalszych jeszcze, nie wskazanych przez żadną ze stron dowodów, kierując się przy tym własną oceną, czy zebrany w sprawie materiał jest - czy też nie jest - dostateczny do jej rozstrzygnięcia (art. 316 § 1 in principio k.p.c.). Dlatego też Sąd powinien korzystać z przewidzianego w art. 232 zd. 2 k.p.c. uprawnienia powściągliwie i z umiarem, pamiętając, że taka inicjatywa należy przede wszystkim do samych stron i że cały rozpoznawany spór jest ich sprawą, a nie sądu. Podkreślić również należy, że zasada kontrydiktoryjności winna być całkowicie zachowana zwłaszcza wówczas, gdy strony korzystają z pomocy profesjonalnych pełnomocników.

Zatem na powódzie spoczywał ciężar wykazania, że powód wywiązał się z zobowiązań wynikających z zawartej umowy, natomiast na pozwanej spoczywał ciężar wykazania okoliczności, które były przyczyną uregulowania zobowiązania w innym terminie niż wskazany przez powoda na fakturze.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentu - kalkulacja opłaty za przyłączenie – stanowiącej załącznik do umowy o przyłączenie nr (...) bezspornie wynika, że należność za przyłączenie powinna być uregulowana przez przyłączany podmiot, na konto bankowe wskazane na fakturze w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury, przy czym powód zobowiązany był do dostarczenia przyłączanemu podmiotowi fakturę nie później niż 7 dni przed terminem płatności oznaczonym na fakturze.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że powód wystawił fakturę VAT nr (...) w dniu 29 czerwca 2023 roku, płatną do dnia 29 lipca 2023 roku, jak również, że należność została przelana przez pozwaną – J. D. (1) - na konto powoda w dniu 4 marca 2024 roku.

W ocenie Sądu powód nie wykazał jednak, w toku niniejszego procesu, aby wywiązał się z łączącej strony umowy w zakresie doręczenia pozwanej – J. D. (2) faktury, w terminie umożliwiającym jej uregulowanie należności do dnia 29 lipca 2023 roku.

Wprawdzie powód przedłożył dokument w postaci śledzenia przesyłki, jednakże nie wynika z niego w sposób jednoznaczny, jakiej korespondencji dotyczył ten dowód, a w szczególności czy przesyłka zawierała fakturę. Dlatego też Sąd powziął w tym zakresie wątpliwości albowiem z informacji znajdujących się na tym dokumencie wynika, że przesyłka miała charakter korespondencji poleconej, natomiast w treści pisma procesowego z dnia 17 kwietnia 2024 roku powód wskazał, że nie ma możliwości załączenia takiego potwierdzenia dla dokumentu finansowego, ponieważ faktury VAT wysyłane są listami zwykłymi.

Ponadto powód nie kwestionował okoliczności podnoszonych przez pozwaną, że w związku z brakiem faktury, trzykrotnie - za pośrednictwem infolinii powoda –kontaktowania się z pracownikami powoda, właśnie w celu ustalenia przyczyn braku doręczenia faktury, jak również, że w październiku 2023 roku pozwana podczas rozmowy telefonicznej uzyskała informację od pracownika powoda, że faktycznie faktura nie została doręczona pozwanej z winy powoda.

Wobec powyższego, Sąd biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, uznał te fakty za przyznane w trybie art. 230 kpc.

Wątpliwości Sądu powstały również w związku z tym, że do pozwu powód przedłożył ostateczne wezwanie do zapłaty i na odwrocie tego dokumentu znajdowała się faktura, natomiast do pisma z dnia 17 kwietnia 2024 roku załączył jedynie samo ostateczne wezwanie do zapłaty.

Dlatego też, w ocenie Sądu, niewiarygodnym jest stanowisko powoda, że pozwana miała możliwość uregulowania należności po doręczeniu jej wezwania do zapłaty, skoro powód nie wykazał aby do wezwania tego została dołączona faktura.

Zdaniem Sądu okolicznością przemawiająca na korzyść strony powodowej nie może być również fakt, że pozwana otrzymała pozew z elektronicznego postępowania upominawczego, albowiem z niekwestionowanych przez powoda wyjaśnień pozwanej wynika, że do pozwu nie załączono żadnych dokumentów, w szczególności faktury.

Niewątpliwym natomiast jest - i na to zwracała uwagę pozwana – J. D. (2), że dokumentem uzasadniającym uiszczenie przez nią należności była faktura, którą powód zobowiązał się dostarczyć przyłączanemu podmiotowi nie później niż 7 dni przed terminem płatności oznaczonym na fakturze.

Powód nie kwestionował również faktu, że pozwana otrzymała fakturę dopiero w dniu 29 lutego 2024 roku, kiedy to odebrała z Sądu Rejonowego w Człuchowie odpis pozwu wraz z załącznikami i dopiero wówczas uiszczyła należność.

Okoliczności powyższe, w ocenie Sądu, nie budzą wątpliwości, albowiem znajdują one potwierdzenie w przedłożonym przez pozwaną materiale dowodowym w postaci potwierdzenia operacji oraz jest to dla Sądu również fakt znany z urzędu, albowiem z potwierdzenia doręczenia korespondencji pozwanej, wynika bezsprzecznie, że pozwana odebrała korespondencje w dniu 29 lutego 2024 roku.

Wobec powyższego, skoro pozwana uregulowała należność wynikającą z faktury, a nadto wykazała w toku niniejszego procesu, że przyczyną nieuregulowania należności na rzecz powoda, w terminie wskazanym w fakturze, było niewywiązanie się przez powoda z łączącej strony umowy w zakresie dostarczenia faktury, to roszczenie nie mogło zostać uwzględnione.

Dlatego też Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.